

SENTÈNCIA de 22 de gener de 2004

**Prova de confessió en judici.- Prova de testimonis.
- Càrrega de la prova.- Valoració de la prova**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. Maria Cruz R.L. va interposar demanda, en data 4-5-2000, contra la Sra. Isabel B.P., en virtut de la qual sol·licitava que es condemnés a aquesta a l'abonament de la quantitat de 1.352.000 ptes, amb més els interessos legals des de la data de la contesta a la demanda i amb imposició de les costes processals de la instància.

La part defenent va oposar-se a la demanda per escrit de data 18-5-2002, segons el qual sol·licitava la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 6-6-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX Que ha de desestimar i desestima, en tots els seus termes, la demanda formulada en data 4 de maig del 2000 per la Sra. Maria Cruz R.L. contra la Sra. Isabel B.P., absolutent a aquesta darrera de les pretensions de l'adversa, i condemnant la primera al pagament de les costes processals causades".

III.- La part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra la sentència dictada per l'Honorable Batlle i, en aquest sentit, va presentar llur escrit de conclusions, de data 13-10-2003, en virtut del qual sol·licitava la revocació de la sentència i l'estimació de totes les pretensions instades per la part agent en la seva demanda. La part apel·lada va formular escrit de contesta a les conclusions, de data 6-11-2003, en el que demanava la confirmació de la sentència dictada a la instància i la

imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs d'apel·lació de la part agent es centra en la impugnació de la valoració probatòria realitzada per la sentència. Així, entén que no es pot estar d'acord amb la resolució que la negació dels fets per la demandada pot justificar la desestimació de la demanda i que, encara que no s'ha aportat rebut del lliurament del numerari a la Sra. Isabel B.P., aquest s'extreu de la resta de les proves realitzades. Així, estima que les versions de la defenent quan contesta l'escrit adreçat pel lletrat de l'agent i quan s'oposa a la demanda són diverses, per la qual cosa s'ha de concloure que menteix. A més, manifesta que de les testificals del Sr. C. i la Sra. Rosa V.B. es proven les asseveracions de la recurrent; que el dia 3-11-1997 es va retirar del compte corrent de l'agent la quantitat de 1-352.000 ptes; i a més que de la defenent es contradiu en les posicions respecte als tractes mantinguts amb la Sra. Rosa V.B..

L'anàlisi i resolució d'aquest recurs d'apel·lació exigeix posar de manifest que la part agent fonamenta la seva demanda en el fet que ella el dia 3-11-1997 va lliurar a la Sra. Isabel B.P. la quantitat de 1.352.000 ptes, amb la finalitat que aquesta i el Sr. C. buscaven socis per a explotar un negoci de Bar-Restaurant al Pas de la Casa i atès l'interès de l'actora en participar en l'esmentat negoci. També cal ressenyar que no existeix cap prova documental que acrediti el lliurament del diner de la part agent a la part defenent i que si bé s'ha provat documentalment que la Sra. Maria Cruz R.L. va retirar del seu compte el dia 3-11-1997 la quantitat de 1.352.000 ptes, aquest fet només prova la retirada del numerari de l'entitat bancària, però no que fos lliurat a la part demandada. Per tant, establertes aquestes precisions, s'ha d'analitzar si, com sustenta la part recurrent, de la prova practicada s'extreu l'acreditació del lliurament del diner de la part agent a la demandada. I si del material probatori no es pot concloure aquest lliurament, caldrà resoldre el present litigi d'acord amb les regles que distribueixen la càrrega probatòria (onus probandi). I, segons aquestes, correspon a la part agent la prova dels fets constitutius de la seva demanda, entre els quals es troba, ineluctablement, la prova del lliurament

del diner. Si aquest fet no esdevé provat, caldrà confirmar la sentència que desestima la demanda, atès que segons l'apotecma romà, contingut en el Digest 22,3,21, "**semper necessitas probandi incumbit illi, qui agit**". I encara dues precisions més: la primera, que no es pot compartir l'argument de la recurrent que la sentència d'instància justifica el rebuig de la demanda en la negació dels fets per la demandada, sinó que la resolució d'instància constata que no existeix prova documental del lliurament dels diners a la defenent, que les versions de les parts litigants són oposades i valora la resta de la prova practicada per concloure que no s'ha acreditat el fet essencial en el qual es sustenta la demanda com és el lliurament del diner, i, segons les regles de l'onus probandi, conclou la desestimació de la demanda. I la segona, que l'existència de versions, segons l'agent, contràries per la demandada no desplaça la càrrega probatòria del fet del lliurament del diner, atès que correspon a l'agent acreditar el trasllat del diner de la part actora a la demandada.

II.- De conformitat amb el que s'ha exposat, correspon ara procedir per aquesta Sala a l'examen del material probatori que existeix a les actuacions. Així, en primer terme, s'ha d'establir que (foli 30) mentre la part agent, en la prova de confessió assevera que va lliurar el diner a la Sra. Isabel B.P., aquesta, per el contrari (foli 31) afirma que mai va rebre cap quantitat per part de la Sra. Maria Cruz R.L. I s'ha d'afegir a més que el fet que en la primera posició reconegui la defenent que fou ella qui va presentar a la Sra. Maria Cruz R.L. la Sra. Rosa V., mentre que en la posició setena que es formula per part de la defenent a la Sra. Maria Cruz R.L. es preguntí si es trobava en tractes per a participar en un negoci de la Sra. Rosa V.B. i que la Sra. Isabel B.P. li va indicar que no mantenia cap relació amb l'esmentada Sra. Rosa V.B., no esdevenen contradictòries, no solament perquè de la resposta de les dues posicions resulta que fou la defenent qui presentà a l'agent la Sra. Rosa V.B., sinó també perquè aquesta, com afirma l'agent, fou presentada més tard per la defenent, el que no evidencia cap incoherència, tota vegada que és perfectament possible que els tractes entre la Sra. Rosa V.B. i la Sra. Isabel B.P. fossin posteriors. I encara més, fins i tot si s'assumís que de les esmentades posicions resultés una certa incoherència, relativa a l'existència de tractes comercials amb la Sra. Rosa V.B., aquest fet no acreditaria el fet constitutiu i essencial que ha de provar l'actora, consistent en el lliurament dels diners.

En segon terme, de la prova testifical practicada en la persona de la Sra. Rosa V.B. (foli 32) no resulta l'acreditació del lliurament del diner, atès que la Sra. Rosa V.B. manifesta desconèixer la quantitat que es va lliurar i a més el Tribunal el que ha de valorar és la declaració del testimoni, de conformitat amb les regles de la sana crítica, però prenent sempre en consideració la raó de ciència del testimoni per a conèixer els fets sobre els quals declara i, en aquest cas, és evident que la testimoni únicament refereix que la part agent li va dir que havia lliurat a la Sra. Rosa V.B. una determinada quantitat, sense que per aquesta prova testifical es pugui tenir per provat, per les raons abans explicitades, el lliurament del numerari. I, en relació a la prova testifical del Sr. C. (foli 31), aquest assevera que la Sra. Maria Cruz R.L. va lliurar els diners a la Sra. Isabel B.P. per tal que aquesta els invertís en un negoci al Pas de la Casa, i que això li havia estat referit per la Sra. Isabel B.P. Al respecte, convé indicar que aquesta afirmació exigeix posar-se en relació amb les raons de ciència del testimoni, el qual ha tingut relació professional amb la part agent, qui va participar en el seu negoci de Restaurant "El Yucatán", que no va conèixer a la part agent sinó després de temps de realitzada la suposada operació frustrada al Pas de la Casa i que a més aquesta resposta no s'adequa amb el que s'afirma a la demanda. on es diu que el negoci en el qual volia participar l'agent era de la defenent i del Sr. C., a la vegada que esdevé estrany que si la Sra. Maria Cruz R.L. va lliurar 1.352.000 ptes a la Sra. Maria Cruz R.L. i la feia responsable de la seva pèrdua, amb posterioritat tornés a contactar amb ella, com a intermediària, per a participar en un altre negoci, en aquest cas el del Sr. C., i pel qual l'agent va invertir diners i la defenent va percebre la seva comissió com a intermediària per part del Sr. C. En definitiva, de les declaracions d'aquest darrer testimoni no es pot tenir per acreditat el lliurament dels diners, per la qual cosa d'acord amb les regles de l'onus probandi abans explicitades s'escau la confirmació de la sentència i el refús del recurs d'apel·lació interposat.

III.- La desestimació del recurs d'apel·lació es tradueix, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta instància (arg. Codi 7,51,5).

Atesa la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la Sra. Maria Cruz R.L. contra la sentència, de data 6-6-2003, dictada per l'Honorable Batlle, constituïda en Tribunal unipersonal, i confirmem íntegrament la part dispositiva de la sentència. S'escau imposar a l'apel·lant les costes d'aquesta instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-